

Orbán és de Gaulle nemzetállami víziói és a jobboldali state of mind változásai

2018 május 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

De Gaulle a maga módján írta át a történelmet, ahogy Orbán is teszi szupranacionális és nemzeti síkon.

A jobboldali state of mind, azaz a nem baloldali tudatállapot vagy lelkiállapot látszólag sokat változott az elmúlt évtizedekben. Vannak azonban stabil pontok, amelyek kortalannak bizonyulnak. Mindeközben Houellebecq szerint a hatvannyolcasok a haladáspártiság döglödő múmiái, akik szociológiai értelemben már kivéreztek, de behúzódtak a média fellegvárába, és onnan szórják átkaikat a korszak bajaira.

"A migráció végül elvezet a nemzetek és államok felbomlásához, a nemzeti kultúrák feloldódásához és egyetlen nyílt társadalom marad. Majd létrejöhet az egyetlen és egységes európai kormány az általunk belátható jövőben" – fogalmazott Orbán Viktor beiktatási beszédében a parlamentben. A nagy európai mutáció – merthogy itt inkább elváltozásról, mint változásról beszélhetünk – szerinte háromlépcsős lejtmenetben alakul ki: a multikulturalizmus (erőszakos) elterjedése, a politikailag korrekt szájkosár-rendszer kiépülése, illetve a felső korlát nélküli migránskvóta, amely végső soron „Európa furcsa halálát” eredményezi. A prekoncepció koncepcióvá érik, az apokaliptikusnak vélt jóslatok beteljesednek.

Douglas Murray, az említett kifejezéssel azonos című könyv szerzője szintén nem fukarkodik a negatív jelzőkkel, ha Európa jövőképét szemléli. „Először azt mondták, hogy gazdasági növekedést hoz a migráció” – Murray szerint ez az állítás nem áll meg. Egy brit felmérés alapján a bevándorlók ugyanis Nagy-Britanniában 15 év alatt 95 milliárddal többet szípoloztak ki a szociális rendszerből, mint amennyit adók, illetve közterhek formájában beletettek. Az író elfogadhatatlannak tartja továbbá, hogy „úgy terveztek terrortámadásokat az elmúlt években Európában, hogy a terroristák felvették közben az állami támogatásokat. A párizsi merényletek kitervelése és egyik végrehajtója, Salah Abdeslam például állítólag „19 ezer eurónyi segílyt vett fel a merényletig.”

Mindezen anomáliák ellenére, a kormányfő folytatva fenti gondolatmenetét – *realitásvezérelt politikusként* – fontosnak tartja annak kihangsúlyozását, hogy szükségünk van az unióra, és az EU-nak is szüksége van ránk. Az uniónak a szabad nemzetek szövetségeként kellene működnie. Az EU-nak vissza kell térnie a realitások talajára.

Brüsszelben ma fizetett aktivisták, bürokraták és politikusok ezrei dolgoznak azért, hogy a migrációt alapvető emberi joggá minősítsék. Ezért akarják elvenni tőlünk a jogot, hogy magunk dönthessünk, kit fogadunk be és kit nem. Némi eufemizmussal persze azt mondhatnánk, hogy a vázolt /leegyszerűsített/ szellemi küzdelem az unionisták és szuverenisták vitája, de nyilván itt többről van szó. Trócsányi erről azt mondja, hogy a globalizáció korában be kell látnunk, hogy erős nemzetállamok nélkül nincs erős Európa. A gazdaságban a ma bevett demokratikus legitimitás elvei sem érvényesülnek, ami a legitim hatalommal felruházott állam szerepét felértékeli. A gazdasági és politikai helyzet jelen összetettségében a gaullizmus, a nemzeti szuverenitásnak érvényt szerző állam újra aktuális.

A *Le Monde* egy Magyarországgal foglalkozó egyik korábbi cikkében Orbán politikáját egyenesen a francia tábornokéhoz hasonlítja: "Charles de Gaulle tábornokhoz hasonlóan a magyar miniszterelnök a múlttal való szakítást testesíti meg, és az erős állam visszatérését hirdeti. A kommunista rezsim ellenzékének történelmi személyisége most a kapitalizmus félresiklásait támadja".

De Gaulle a maga módján írta át a történelmet (Maurice Vaisse), ahogy Orbán is teszi szupranacionális és nemzeti szinten. Erős, patrióta államfelfogás jellemezte „a hagyományos tévelygésekkel szemben”, ahogy Orbánt is. A tábornok mélyen hitt abban, hogy a szuverén európai nemzetek konföderációja a kulcsa a kontinens nagyválaszának, ahogy Orbán is. Charles de Gaulle több évtizeden keresztül meghatározó politikusa és államférfija volt hazájának – és ha gaullizmusról beszélhetünk akkoriban, akkor időszerű belátni, hogy a XXI. századi Európában ezt most *vélhetőleg* orbánizmusnak hívják. Azzal az elkövetéssel, hogy Orbán sem azért jött, hogy eltörölje, hanem inkább, hogy „betöltse a törvényt.”

Ifj. Lomnici Zoltán - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

